

2 ΜΑΪΟΥ 2026

ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
εκ γ'.
νος

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

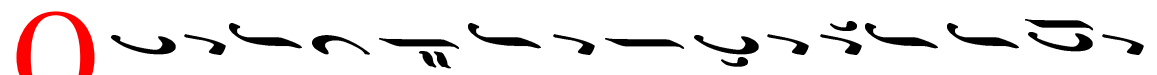
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ

 ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
 με γα ε ε ε λε ος

 τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πασαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

κραυ γα ζον ^ε Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου.

Θείας πίστεως. Ἦχος ^{Γα ϕ}

Σ τυ λος γε ε γο νας ορ θο δο ξι ας ^ε θει οis
δο ογ μα σιν υ πο στη ρι ζων ^ε την Εκ κλη σι αν
Ι ε ραρ χα Α θα α να σι ι ε ^ε τω γαρ Πα τρι τον
Υι ο ον ο μο ρ σι ον ^ε α να κη ρυ ξας κα τη
η σχυ να ας Α ρει ει ον ^ε Πα τερ Ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι
κε τευ ε ^ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
λε ε ος ^ε

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ^{Δι -θ}

Τ αis μν ρο φο ο ροis Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α ^ε
τα μν ρα τοis θνη τοis υ παρ χει αρ μο ο δι α ^Δ
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ^ε αλ λα

κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος Δι-Θ

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ
υ υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α
να στας πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Δόξα.

Τον κολ πον τον α χρα ντον εν υ ψι στοις μη κε νω
ω ω ω ω ω σας τα φην και α να α στα σιν υ
περ παντων κα τε δε ξω Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη

Μητηρ ε γνωσθης α ψευδης Θεον τεκουσα αλη
θινον ⁶ αυτον ι κετευε σωθη ναιτας ψυχα α ας
ημων ^Δ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϝ

Η ει οis δο ογ μα σιν ορθο δο ξi ας ²² Πα τερ
ω ω πλiσας την Εκ κλη σι αν ²² ταις δι δα χαις σθ
τας αι ρε ε σεις ε ε ξε τε ε μες ⁹ της ευ σε βει ας
τον δοο ο μον τε τε λε κας ^{u 9} και ως ο Παυλος την πι
ι στιν τε ε τη ρη η κας ^{π 9} λοι πον α πο κειται και συ υ πα
να οι δι με ^{u 9} ο δι καιος των πο νων σθ στε ε
φα α νος ²²

Δόξα. Ἕτερον.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος ^{ζ δλ} Βου ξ

Ω ς περ αστρον α δυ τον ^{π 9} και με τα πο ο ο
ο οτ μον ⁶ σων δογ μα των λαμ ψε σι ^{π 9} φω τα γω
γεις δι α παν τος ^{Δ δλ} των ορθο δο ξων το πληρωμα ^{ν δλ} ι

ε ρο μυστα σο φε ε Α θα να α σι ι ε

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος Δι

Των μαθητων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω νως
κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχον
το με γα ε ε ε λε ος

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Την Μω σε ε ως ω δην α να λα β8 σα

βο η σον ψυχη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε

νε το ο μοι εις σω τη ρι ι αν ου τος μθ Θε ος

και δο ξα σω αυτον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε σταυ ρω ω θης σα ρ κι ο α πα θης τη

φυ σει τθ Πα τρος ε ε κε ντη θης την πλευ ραν πη

γα σας κο ο σμω αι μα και υ δω ρ συ η μων Θε ο ος

και δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τ ον Σταυ ρο ον σθ τι μω και την Τα φην δο

ξα ζω α γα θε και αι υ μνω και προ σκυ νω την Ε

γε ρ σι ιν σθ και α να κρα ζω συ η μων Θε ο ος και

δο ξα ζο μεν σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Κ αν ε γε ευ σω χο λης ο γλυ κασ μος της

Εκ κλη σι ας α αλλ ε πη γα σας η μιν την α φθα ρ

σι ι αν εκ της πλευ ρα ας σθ σου η μων Θε ο ος και

δο ξα ζομενσε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε λο γι ι σθης Σω τηρ με τα νεκ ρων νε

κρως ε γει ρας α α πε γευ σω της φθο ρας δι α φθο

ραν γαρ ο ο λως ουκ ε ε γνωσ σου η μων Θε ο ος και

δο ξα ζομενσε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε υ φραι νε ε σθω Σι ων α γαλ λι α σθω

και ο θ ρανος ε ε ξα νε ε στη Χρι στος νε κρως

ε γει ει ρας υ μνο λο γω εν τας σου η μων Θε ο ος και

δο ξα ζομενσε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ο θο νι ι οις ει λη η σας Ι ω

σηφ το σω μα σθ Χρι στε ε εν μνη μει ω τω και νω

κα τε θε το ο σε την σω τη ρι ι αν νε κρως δε ως

Θε ο ος ε ξα νε στησας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο λα βυ ς σαι τον ο ορ θρον αι γυ

ναι κες ει δον τον Χρι σον και αι τοις θει οις Μα θη

ταις ε βο ων ο ον τως Χρι στος α νε ε στη δευ

τε συν η μιν α νυ μνει τε αυ τον

Ὁ Κανὼν τοῦ ἱεράρχου.

Ὡδὴ α'.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἦχος Γα ϕ

Α γι ε τς Θε υς πρεσβευε υ περ ημων

Ω ς α θα να τον εν Εκ κλη σι ι ι α κε

κτημενον ευ κλειει αν εν θε ο πνευ στοις λο ο ογοις

παν τες Α θα α να σι ι ον τι μη σω μεν α ξι ως

ον περ και με τα α θα να α τον ε δο ξα σε Χρι στος

ως οι κει ει ον θε ρα απο ντα

Α γι ε τς Θε υς πρεσβευε υ περ ημων

Ε ις θε ω ρι ας βα α αθος εκ τα θεις τας

φρενας εν Αγιω Πνευμα α τι ι ε ρο μυ στα

Πα α α τερ τον πλσ τον α α νι χνε ευ σας των θει ων

λο γι ων και τον κο ο σμον ε πλσ τη σας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Αγιω Πνευμα α

τι

Τ ς εν πε λα γει πλα α α νης χει μα ζο με

νς Πα τερ ως πυρ σος με ε ταρ σι ι ος εν θε ων

δι δαγ μα α α των ι θυ υ νεις ε ε κα στο ο τε τη

γα λη νη των λο γων σ προς λι με ε να της χα α

ρι τος

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Υ μνς μεν σε Παρ θε ε ε νε Θε ο το κε

α γνη χε ρσ βι κον ο χη η μα εξ ης Θε ος ε

τε ε ε χθη συ γαρ μο νη γε γο ο νας πη γη

α φθαρ σι ι ι ας πη γα α ζσ σα α πα σι ζω ην αφ

ης α ρυ ο με νοι ι α μα τα λαμ βα α νο
μεν

Τῶν Μυροφόρων. Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Σ τει ει ρω θε ντα μτον νυν κα αρ πο φο ρον ο Θε
ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων
φυ τερ γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σθ
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι
Τ α ας πα λα μας Ι η σθ προ ο ση λω σας εν Σταυ
ρω τα ε ε θνη πα ντα εκ της πλα νης συλ λα βων
προς ε πι γνωσιν την σην συ νε κα λε σω Σω τηρ
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι
Ι ι ου δαι ων ο λα ος τω ω Πι λα τω εκ βο α
Α πο ο λυ σον μοι τον κα κερ γον λη στην α
ρον α ρον σταυ ρω σον τον α να μαρ τη τον
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Σ τα αυ ρω θεν τος σϞ Χρι στε συ υ νε σκο τα σε το

φως η γη η ε σει σθη και εκ τα α φϞ νε κροι

ε ξα νε στησαν πολ λοι φοβω τϞ κρϞ τϞς σϞ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π α α ρε στω σα τω Σταυ ρω η η α μνας σϞ Ι η

σϞ κλαυ θμω ω ε βο α που πο ρε ευ η Υι ε

που α περ χη ο α μνος ο υ περ παντων σφα γεις

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο ο σκυ νω σϞ τον Σταυ ρον α α νυ μνω και την τα

φην τι μω ω τα πα θη και τϞς η λϞς των χει ρων

και την λογ χην Ι η σου και την Α να στα σιν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ε ξα νε στης Ι η σου ε ε σκυ λευ θη ο εχ

θρος Α δα αμ ερ ρυ σθη και η Ευ α συν αυ τω

των δεσ μων και της φθο ρας τη Α να στα σεις Ϟ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

A α να σταντος σου Χρι στε συ υ νε τρι βησανμο

χλοι και πυ υ λαι α δου και θα να τσ τα δε σμα

δι ε λυ θησαν ευ θυς φοβω τσ κρα τς σσ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Θ ε ε ο δο χε Ι ω σηφ δε ευ ρο στη θι μεθ η

μων α νε ε στη κρα ζων Ι η σς ο λυ τρω της

ο ε γει ραστον Α δαμ τη ευσπλα γχνι α Αυ τσ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

E ευ φραι νε σθω συν η μιν Μα α θη των η δω δε

κας συν Μυ υ ρο φο ροις γυ ναι ξι και Ι ω σηφ

και τοις αλλ οις Μαθη ταις και Μαθη τρι αις Χριστς

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου. Ἦχος Γα ϕ

A γι ε τσ Θε ς πρεσβευ ε υ περ ημων

T αις α στρα παις των λο γων σσ Ι ε ρα ρ χα

την τυ φλην η μαυρω σας τσ Α ρει ει ει ς δι δα

σκα λι αν γε νο με νο ος ο φθαλ μο ος των πι στων

Α γι ε τς Θε ος πρεσβευ ε υ περ ημων

Ε ξυ φα νε ντα πο νοις σς και ι δρω ω ω σιν

ε νε δυ σω Ο σι ε τον πο δη η η ρη της

α λη θει ας εν χα ρι τι ι ε ρω γη η σας

Χρι στω

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα α

τι

Ω ς Τα ξι αρ χης πα ρα στα σε ως θε ο λε

ε ε κτς συ να σπι σμον δι ε κο ψας θε ο μα α

α χων τη μα χαι ρα τς Πνευ μα το ος ο πλι σα α με

νος

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η τον Θε ον εν μη τρα σς δε ξα με ε ε νη

και τε κς σα τς τον σε σα ρ κω με ε ε νον και

αν θρω ποις της φθο ρας α πα αλ λα ξα α ντα Θε
ο το κε ι κε τευ ε σω θη η ναι η μας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτὴρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο· Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται· τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγεῖλατε τοῖς Μαθηταῖς· * Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐτράνωσας, ὡς Ἱεράρχης εὐσεβῆς, ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν τὴν Θεότητα, ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος Δι - Θ

Α ι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε νο ο με ναι
και το μνη μα κε νον θε α σα με ναι τοις Α πο στο λοις

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾧδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον· οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πα-τριάρχου Ἀλεξανδρείας. (†373)

Στίχ. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν

Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυσ Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἄθλους καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις καὶ τὰς ἐπὶ συχνῷ ἀδίκους ὑπερορίας καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπῆνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγῆσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμε-νοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, γονέας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι

κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινὰ τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινὶ τοιᾷδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θεῷ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὥς μελλόντων εἶη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θεῷ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινὶ παραδίδωσιν. Εἷτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρῶτως χρηματίσαντα βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἡρεμεῖν οὐκ εἶα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες παρασκευάζουσι Κωνσταντίον τὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφωρον γένηται) Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτόν, «Εἰ οὗτος εἶη», προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἷτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· «Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς». Οἱ δὲ αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξιει καὶ εἷς τινὰ λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτόν, ἔκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα, ὁ Κωνσταντίου ἀδελφός, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῶδει· οἵτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξανδρείαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντίος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινὶ κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγὼν, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὥς, εἰμὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνσταντίος ἐν ὁρῶδία γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνστάντιος δέ, αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφόμενους τὸν Ἅγιον· ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γύναιον καταφεύγει, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἥτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξιῶσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο· ἔκτος ἐνιαυτοῦ τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. Καὶ δὴ Κωνστάντιος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὖθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κάκεῖ κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζώσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα, ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑφῶν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαῖς αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδὴν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἔσεσθαι, εἷς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου. (~†124)

Εἰς τὸν Ἑσπερον καὶ τὴν Ζωήν·

Στίχ. Ζωῆς στερεῖ πῦρ Ἑσπερον Ζωὴν ἅμα,

Ζωὴν ποθοῦντας τὴν ἀνέσπερον μόνην.

Εἰς τὸν Κυριακὸν καὶ τὸν Θεόδουλον.

Ζέοντας ἄρτους συγγόνους δέχου δύο,

Ἄρτι κλιβάνου, Σῶτερ, ἐκβεβλημένους.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἑσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, δοῦλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο· ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβέσι δεσπόταις, οἳ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἰδωλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξεληθόντων· τῆς δέ, ὅτι Κύριοι ἡμῶν εἰσιν, εἰπούσης, τῶν δὲ τῷ τοῦ

Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βοώντων, ἤδη τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐτοῖς, ἐπιρρώσθέντες καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχη δέ τινη τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμωτέραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν· «Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ» φασὶ «μᾶλλον Θεῷ ἢ ἀνθρώποις». Ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κατάλλου, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἑσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δέ, γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι, πειρώμενος εἰ μεταλήψοιντο τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτούς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κάταλλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρρυνον οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενεχθῆναι καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον καὶ τοὺς ἁγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἐωθεν δέ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ ἐνηχουμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες οὐδένα εὔρον, εἰμὴ τοὺς ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰορδάνου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κἂν εἰς μυχὸν γῆς ἐρρύης, Ἰορδάνη,
Ἐκχεῖς ἐκεῖθεν θαυμάτων Ἰορδάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα, ἐπισκόπου Δαφνουσίας.

Στίχ. Σαββατίζει νῦν Σάββας ὁ Δαφνουσίας,
Ποιμὴν ἄριστος ἐν Χριστοῦ Βασιλείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως τῆς Βουλγαρίας Βόριδος, τοῦ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος ἐπονομασθέντος Μιχαήλ. (†907)

Στίχ. Βάσις ἀληθῆς λαοῦ αὐτοῦ ὁ Βόρις,
Ὅστις Μιχαήλ βαπτίσματι ἐκλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν παθομαρτύρων Βόριδος (1072) καὶ Γκλέμπ (1115), τέκνων τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Ῥωσίας. (†1015)

Στίχ. Βόριδος καὶ Γκλέμπ τῶν θείων αὐταδέλφων,
Γῆθεν τὰ σεπτὰ λείψανα φανεροῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαλεντίνου, ἐπισκόπου Γενούης (Genoa) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†307)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γερμανοῦ τοῦ ἐκ Νορμανδίας. (~†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Βινδεμιάλη (Vindemialis), Εὐγενίου καὶ Λογγίνου, ἐπισκόπων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ, τελειωθέντων ὑπὸ Οὐννερίχου (Hunneric), τοῦ ἀρειανοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων. (~†485)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκτάνου (Neachtain), συγγενοῦς τοῦ ἁγίου Πατρικίου ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐλτάνου (Ultan), ἀδελφοῦ τῶν ὁσίων Φουρσέου (Fursey) καὶ Φοϊλλάνου (Foillan), ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαλδεβέρτου (Waldebert), ἡγουμένου τοῦ Πετροπαυλείου ἀββαείου εἰς Λουξόβιον (Luxovium, Luxeuil) ἐν Γαλλίᾳ. (~†668)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βερτίνου (Bertinus) τοῦ νέου, βενεδικτίνου μοναχοῦ ἐν Σιθίνῃ (Sithin) τῆς Γαλλίας. (†699)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φήλικος τοῦ διακόνου, ἐν Σεβίλλῃ ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων τελειωθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βιβοράδης (Wiborada), ἀναχωρητρίας τοῦ ἀββαείου Ἀγίου Γαληνοῦ ἐν Γερμανίᾳ. (†926)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Συανδὲμ καὶ Βαλαὰμ ἐν Ῥωσίᾳ. (~†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου γ' τοῦ Πατελάρου, διατελέσαντος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. (†1654)

Στίχ. Σὺν Πατριάρχαις Ἀθανάσιος πέλει,
Πατριαρχεύσας πάλαι Βασιλευούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου Καντόμσκυ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ ἐν Ῥιαζὰν τῆς Ῥωσίας.

Στίχ. Ὁ μωροσαλὸς Βασίλειος ἐφεῦρε,
Ὅδον πάνσκληρον σωτηριωδεστάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς νεοφανοῦς ὁσίας Ματρώνης τῆς ἐν Μόσχᾳ, τῆς ἀομμάτου καὶ θαυματουργοῦ. (†1952)

Στίχ. ὦ! πῶς ἐν Χριστῷ παράκλητος τοῦ κόσμου,
Μόσχας ἐφάνη πολιοῦχος Ματρώνᾳ!

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

ὥδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου
 ω στερε ου ου με ε θα

ὥδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ὥδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὥδὴ στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
 συ νε τριψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χος πε πε
 δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

ὥδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
 α πα θος το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
 προ πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ
ῶ

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε
ρα η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ
ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ
ρις ε στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου
μεν Χρι στον εις τους αι ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐν καθημερινῇ ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι στιχολογοῦμεν καὶ
τὴν "Τὴν τιμιωτέραν".

1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
ῶ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
ῶ

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθαρως Θεον Λογον τε κς ςσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
 Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς
 φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθαρως Θεον Λογον τε κς ςσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθαρως Θεον Λογον τε κς ςσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

5. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
 πεινῶντας ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ^Δ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκρι^Δ ιτως των Σεραφειμ^Δ την αδι
 αφθορως Θεον Λογον τε κ^Δ ⁸σαν^Δ την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυ^π νοομεν⁹

6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ^Δ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκρι^Δ ιτως των Σεραφειμ^Δ την αδι
 αφθορως Θεον Λογον τε κ^Δ ⁸σαν^Δ την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυ^π νοομεν⁹

Ἡ καταβασία

Ο Αγγελος εβοο^Δ ατη Κεχαριτω
 μεενη^Δ Αγνη Παρθε νεχαι αιρε²² και πα
 λιν ερωχαι αιρε^Δ οσος Υιος ανεστη²² τρι
 ημερος εκταφου^π

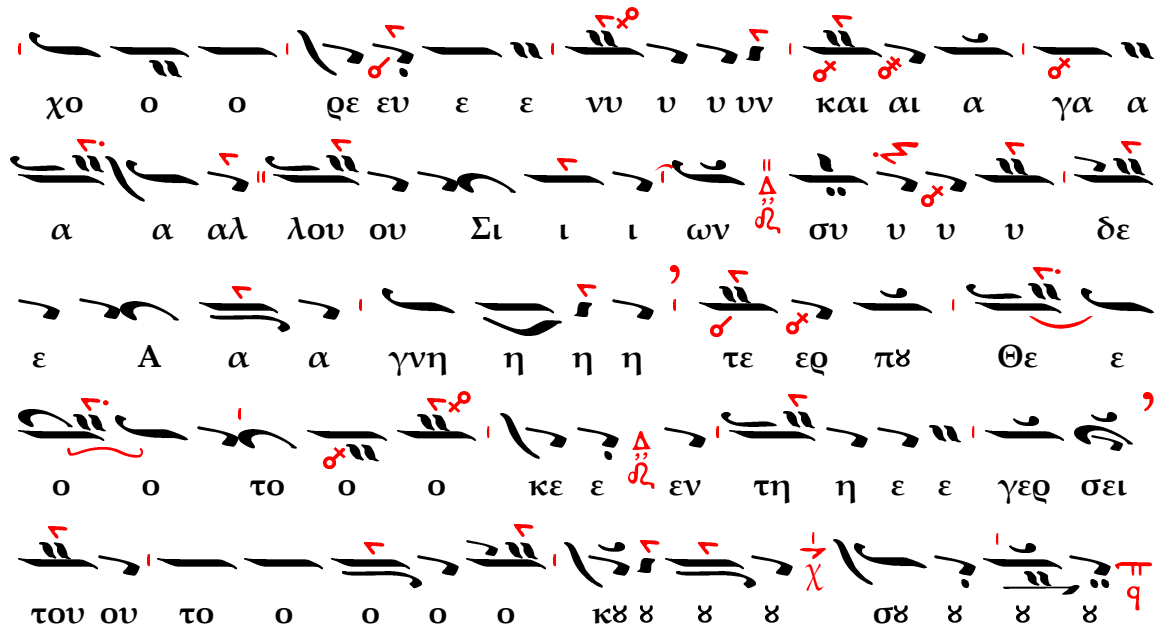
Φωτιζου φωτι^Δ ιζου^Δ ηνεα^Δ Ιερου

σα λημ ^Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε ⁹ χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων ^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε ^Δ
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου ου ⁹

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η ^Δ
 Α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ^Δ ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φον ⁹

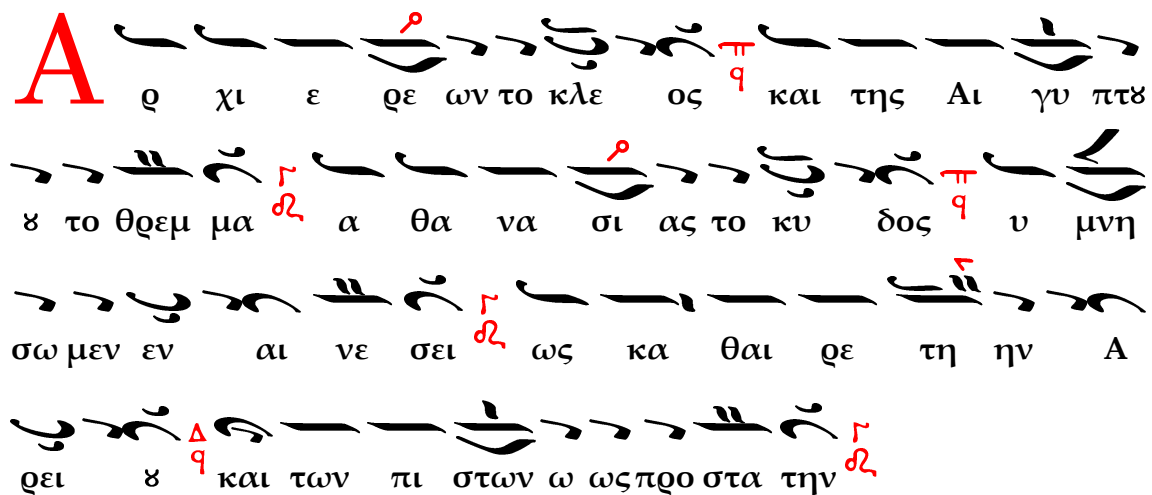
Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα ^Δ η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ ⁹
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε ⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

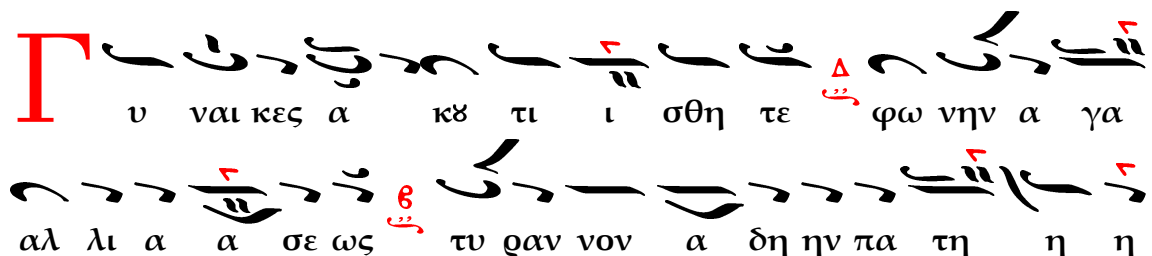
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ ἱεράρχου.

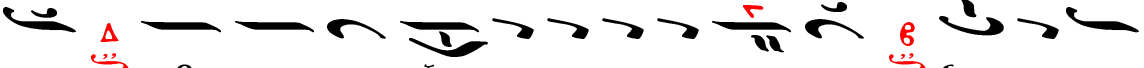
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Καὶ αὖθις τῆς ἐορτῆς.
Αὐτόμελον.

Ἦχος Βου ς

 σας φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε

 φι λους ει ει πα τε τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε

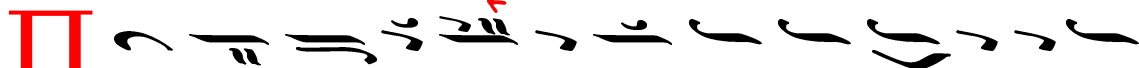
 λι α βλο μαι γαρ το πλα α σμα μ χα ραν ε

 κει θεν αυ γα α σαι εξ ης προ ηλ θε εν η

 λυ υ πη

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-Θ

 Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ

 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

 Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

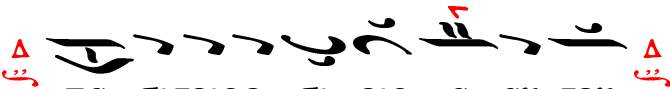
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α

 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

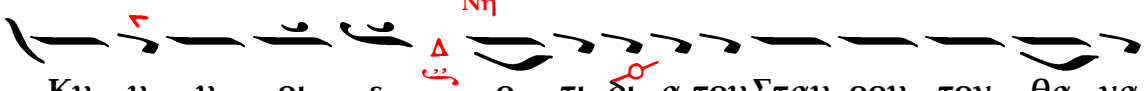
 τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἀναστάσιμα στιχηρά γ' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου)

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

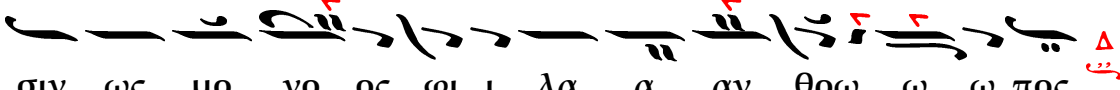
ἔσται
πα σι τοῖς ο σι οῖς α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

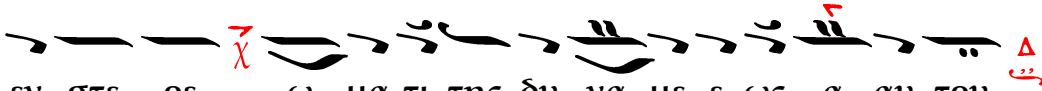

Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^{Δι} ι να δει ξης τοῖς λα

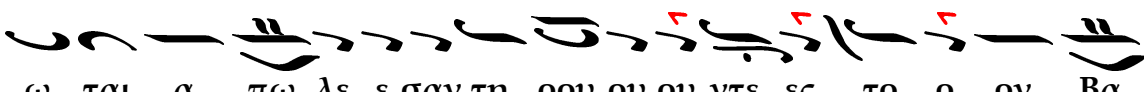

οῖς την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

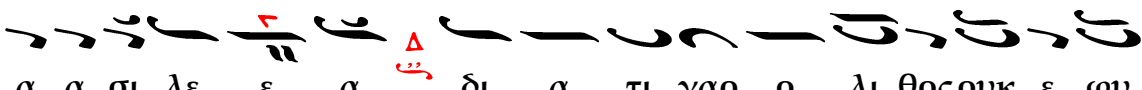

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

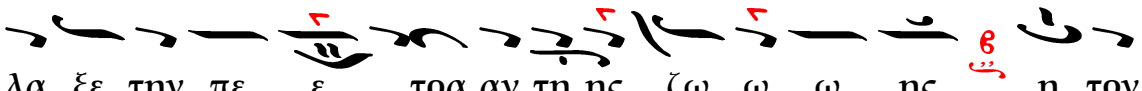
Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

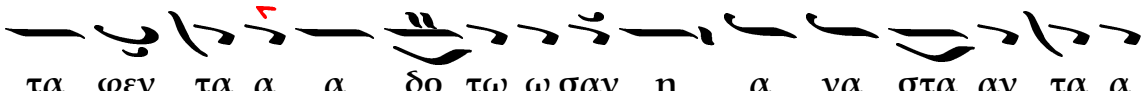

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α ^Δ δι α τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης ^Θ η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω ω σαν ^Θ λε ε γον τε ες συν η

 η μιν δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ μω ω ων σου Σω

 τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 κα τα το πληθοσ της με γα λω συ νης α αυ του

X αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε Αγ

 γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

 η μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α

 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων

 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο ο σμου και ε πλη ρω

 σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας

 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α

 α α σθε

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἱεράρχου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. **Τοῦ Ἱεράρχου.**

Ἦχος Γα ϕ

Δ ^{Nη} ο ^{Γα} ξα ^{Πα} α Πα ^{Γα} τρι ^{Πα} ι ι ι και ^{Γα} Υι ^{Πα} υι ω και

^{Γα} αι Α ^{Πα} γι ^{Γα} ι ω ω Πνε ^{Πα} ε ευ ^{Γα} μα ^{Πα} α α ^{Πα} τι ^{Πα} ι

Τ ^{Nη} ο ^{Γα} ο με ^{Γα} γα ^{Γα} κλε ^{Γα} ε ος ^{Γα} των ^{Γα} Ι ^{Γα} ι ^{Γα} ε ^{Γα} ρε ^{Γα} ε ε ε

^{Γα} ων ^{Γα} Α ^{Γα} θα ^{Γα} να ^{Γα} σι ^{Γα} ι ^{Γα} ον ^{Γα} τον ^{Γα} α ^{Γα} ητ ^{Γα} τη ^{Γα} η ^{Γα} τον ^{Γα} α α

^{Πα} α ^{Πα} ρι ^{Πα} ι ^{Πα} στε ^{Πα} ε ε ^{Πα} α ^{Πα} ι ^{Πα} ε ^{Πα} ρο ^{Πα} πρε ^{Πα} πω ^{Πα} ω ^{Πα} ως ^{Πα} ευ

^{Πα} φη ^{Πα} η ^{Πα} μη ^{Πα} η ^{Πα} η ^{Πα} σω ^{Πα} ω ^{Πα} ω ^{Πα} με ^{Πα} εν ^{Πα} ου ^{Πα} τος ^{Πα} γαρ ^{Πα} των ^{Πα} αι

^{Πα} ρε ^{Πα} ε ^{Πα} ε ^{Πα} σε ^{Πα} ων ^{Πα} συγ ^{Πα} κο ^{Πα} ψας ^{Πα} τας ^{Πα} φα ^{Πα} λα ^{Πα} αγ ^{Πα} γας

^{Πα} τη ^{Πα} δυ ^{Πα} να ^{Πα} α ^{Πα} α ^{Πα} μει ^{Πα} του ^{Πα} ου ^{Πα} Πνε ^{Πα} ε ^{Πα} ευ ^{Πα} μα ^{Πα} α ^{Πα} α ^{Πα} α α

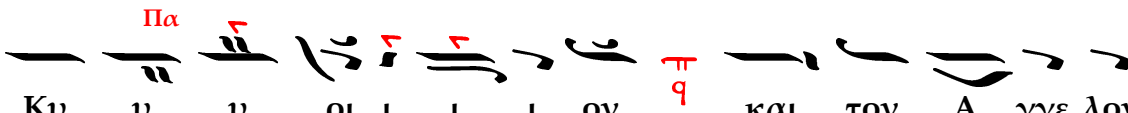
^{Πα} το ^{Πα} ος ^{Πα} τα ^{Πα} της ^{Πα} ορ ^{Πα} θο ^{Πα} δο ^{Πα} ξι ^{Πα} ι ^{Πα} ι ^{Πα} ας ^{Πα} τρο

παι αι α ^{u q} α νε στη σα α το καθ ο ο ο ο
 λη η ης της οι οι κου με ε ε ε νη ης ^{Nη π q} α
 ριθ μων ευ σε βως το ο της Τρι α α α α δος μν
 στη ρι ι ον ^{Πα u q} δι α την των προ σω ωπων ι δι ι ο ο
 ο τη η η η τα α ^{Nη π q} και αι πα λιν συ να απτων α
^{Γα} συγ χυ υ υ υ τως ει εις ε εν ^{u q} δι α την της
 ου ^{Πα} σι ι ι ας τα αυ το ο ο τη η η η η τα
 α ^{M π q} και ^{Γα} χε ρου ου βι κω ω ως θε ο ο λο ο
 γων ^{u q} ^{Πα} πρε ε σβε ε ευ ει ει υ υ περ των ψυ υ
^{Γα} χω ω ω ω ω ων η η μων ^{Γ u}

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

^{Ἦχος ὧ Πα ρ}

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην ^{π q}
H ^{Πα} λ θον ε πι το μνη μει ει ει ον η Μαγ δα λη νη
 και η α αλ λη Μα α ρι ι ι α ζη τῃ σαι το ον ^M

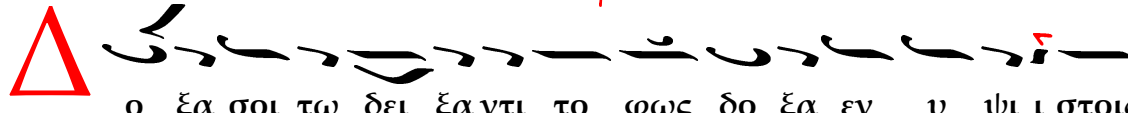
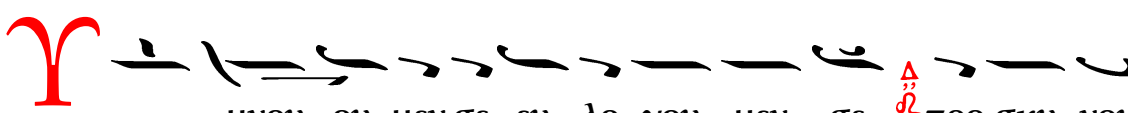

 Κυ υ υ ρι ι ι ι ον και τον Α γγε λον
 ει δον ω σει α στρα α πην κα θε ζο με νον ε
 πι ι ι ι το ον λι ι ι θον και λε γο ντα α
 α α α α αυ ταις τι ζη τει τε τον ζω ω ω ντα
 με τα των τε θνε ε ω ω ω των α νε στη κα α
 θωωσ ει ει πεν εν Γα λι λαι α Αυ το ον ευ ρη η
 η η σε ε ε ε τε προς ον βο η η σω ω μεν
 ο α να στας ε εκ των νε ε κρω ων Κυ ρι ι ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος 4 Πα ρ

 ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α

 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω νατουαι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α

μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου ^{π9}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^{Δ2} εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως ^{π9}

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ^{Δ2} Α γι ος ο Θε ος ^{Δ2} Α γι ος

Ι σχυ ρος ^{Δ2} Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας ^{π9}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Δ2}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^{Δ2}

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας ^{π9}

Ἀσματικόν. ^χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^{Δ2} Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^{Δ2} Α α γι

ο ος Α α θα α να α α τος ^{Δ2} ε ε λε ε η

σο ον η η η μα α α ας ^{π9}

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Ταῖς μὲν ῥοφοῦντο οἱ ῥοιοὶ Γυναιξὶ παρὰ τὸ μνη-
μα ἐπιστάς οἱ Ἀγγελὸς ἐβόωντο οὐ οὐ οὐ οὐ α-
τα μὲν ῥα τοῖς θνητοῖς ὑπαρχεῖ αἰσμοὶ οὐ διὰ
Χριστοῦ δεδιὰ φθορὰς ἐδειχθη ἀλλοτριὸς ἀλλὰ
κραυγὰς τε ἀνεστή οὐ Κυβριὸς παρὲς ἡμῶν
τω κοσμῶτο μετὰ ἐλεοὶ οὐ οὐ οὐ οὐ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἦχος Παφ

Χριστοῦ ἀνεστή η ἐκ νεκρῶν θά-
νατῶ θάνατον πατήρη σαα ας καὶ
τοις ἐν τοῖς μνημασι ζωήν χαρίσαται
ἐκ γ'.

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυριε Ελεεσον
Κυριε Ελεεσον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^λπλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λπλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι

α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι

α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ

πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
πα ρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάϛ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας καιτοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. u q

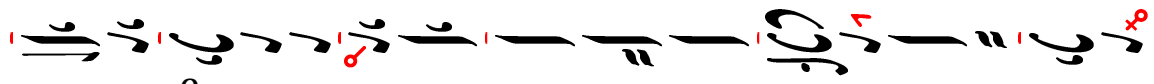
X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας καιτοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

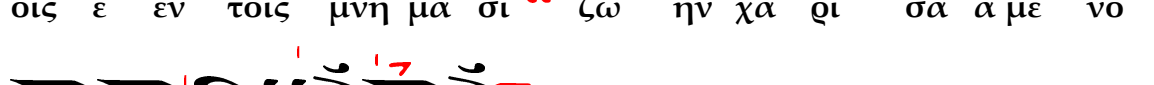
Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας καιτοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι

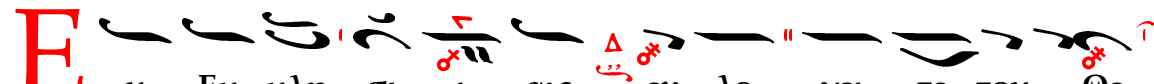
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ος

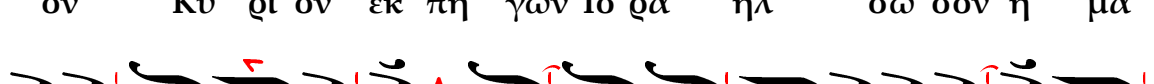
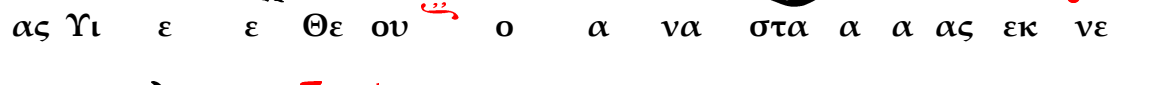
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

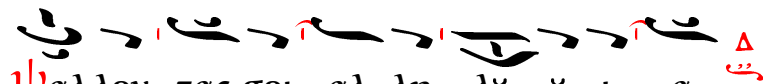
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 Ε ν Εκ κλη σι ι αϊς ευ λο γει τε τον Θε

 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

 κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

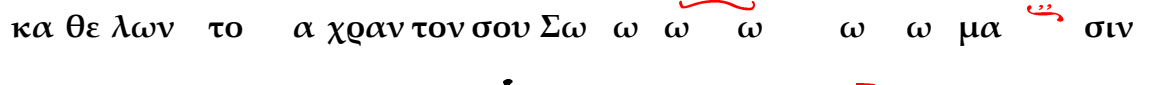
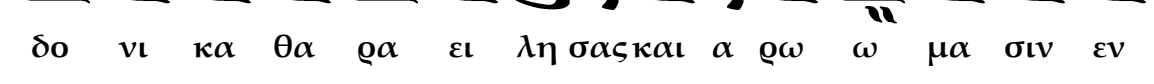

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϝ ϝ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

 Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου

 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η

με ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο σμωτο

με γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι

Τ αις μν ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μν ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου. ἤχος Δι-Ϟ

46

Καὶ νῦν. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Το χαίρειταις Μυροφοροῖς φθεγξαμένης
τον θρηνον της προμητορος Ευας κατεπενσας τη Α
ναστασει σου Χριστε ο Θεος τοις Αποστολοις δε τοις
σοις κηρυττειν επεταξας ο Σωτηρ εξα
νεστη τον ηηματο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Ααγιος ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
ααγιος ο ο ος ι ι ισχυρο ο ο ος α
αγιος αθα ανατος ελεεησο ο
ον ημας

Τό τρίτον.

Αγιος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος αγιος ισχυρο ο ο ο ος
ααγιος αθα ανατος ελεεη
σο ο ο ον ημας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην **Δ**

Α α γι ι ος α θα α να τος **Θ** ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας **Δ**

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος **Θ** α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος **Δ** α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος **Δι-Θ**

Α α γι ι ος ο Θε ε ος **Δ** Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ος Α θα α να α τος **Θ**

ε ε λε η σον η η μα ας **Δ** (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

Α α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

Ε ε ε ε λ ε ε η σ ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

N ε ε Δv v v v $v\alpha$ α α α δv v $v\alpha$

α α μ ι ς Δ

A α α α α α α α $\eta\alpha$ α α α α

α α α α α α α α α α γ ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

$\chi \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad 0 \quad 0 \quad \Theta \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0$

0 0 0 0 0ς

A Δt α α α α α α α $\eta\alpha$ α α α α

A sequence of 18 musical notes from the 'Agnus Dei' section of the Mass. The notes are: a half note (alpha), a quarter note (alpha), a quarter note (alpha), a quarter note (alpha), a half note (alpha), a quarter note (alpha), a quarter note (alpha), a quarter note (alpha), a quarter note (alpha), a quarter note (alpha), a quarter note (gamma), a quarter note (iota), a quarter note (iota), a quarter note (iota), a quarter note (iota), a quarter note (iota), and a quarter note (iota). The notes are written on a single staff with various accidentals and rhythmic markings.

Ἦ ὁ φάλτης.
Ἦχος πλ' Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σθ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω ν α α α ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν
ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς

ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὧν γὰρ «εἰσφέρεται» ζώων «τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς»· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος ὧ Κε ϝ

Στίχ. α'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην

8 8 i i i i α

Στίχ. β'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, η ρε τι σα το

αυ τη ην εις κα τοι κι ι α α αν ε ε α α

αυ τω

Πα A λλη λ8 8 8 i α A λλη η λ8 8 8

8 i i i i α A α α α λλη η λ8 8 8 8

8 8 8 i i α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

(Ζῆτει τῇ ιη' Ἰανουαρίου, τῶν Ἀγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰβ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σαα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

Π α τε ρ α Υ ι ο ν και Α γ ι ο ν Π ν ε ε υ μα Τ ρ ι
 α δ α ο μ ο ο υ σ ι ο ν και α χ ω ρ ι σ τ ο ν

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λ ε ο ν ε ι ρ η ν η ς θ υ σ ι α ν α ι ν ε σ ε
 ως

Και με τ α τ ο υ Π ν ε υ μ α τ ο ο ς σ ο υ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ήχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

σὺ υἱο ὦν αἰ ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω M Πα ω ω αι αι

αι ω ω ω ω ω ω ω 22 αι

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Nη Zω νι ι ι

ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ω ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

στai αι αι Kε στai αι δι ι ι ι Δι ι ι ι

ι ι ι ι χι ι ι ι Kε ι ι ι ι ι ι ι

Πα χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε σtai αι δι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἔχθος ἡ Παύ

61

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειρμυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
Το ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος